

Шарҳ: Ушбу ҳадиси шарифдаги ажрнинг бундай тақсимланиши туришга қодир бўлган одамнинг чарчоқ оқибатида нафл намозини ўтириб ёки ёнбошлаб ўқиган ҳоллари учундир. Агар бундай ҳолатда ўқиш беморлик туфайли бўлса, ажри комил бўлади.

مَلَسُوهُ لَعَلَّ يَصْرَهُ لَوْلَا لَوْ سَرَّهَ لَوْ صَوَّعَهُ لَوْلَا يَضْرُءُ شَيْءًا تَلِيَّسَ
أَرْقَ إِذْ أَنْكَوْا، أَدْعَاقَ الْيَوَظِ وَالْيَوَظِ لَيْلِ لَيْلِ نَاكَ؛ تَلَا قَفَّ، لَيْلِ لَبَابِ
يُسَّ نَلَاوِي دَمَّرْتَلَاوُ مَلَسُ مْ هَاوَر. أَدْعَاقَ عَكَرَ أَدْعَاقَ أَرْقَ إِذْ أُو، أَمَّاقَ عَكَرَ أَمَّاقَ

«Оиша розияллоҳу анҳодан Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг тунги намозларидан сўралди. Бас, у киши:

«У зот тунда узоқ вақт тик туриб ўқир эдилар. Тунда узоқ вақт ўтириб ўқир эдилар. Тик туриб қироат қилсалар, тик туриб рукуъ қилар эдилар. Ўтириб қироат қилсалар, ўтириб рукуъ қилар эдилар», дедилар».

Муслим, Термизий ва Насай ривоят қилганлар.

Шарҳ: Демак, Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам тунги нафл намозни баъзан тик туриб, баъзан ўтириб ўқиганлар. Хусусан, чарчаб турганларида, аниқроғи, қариб қолганларида ўтириб ўқиганлар. Бу ҳол келаси ривоятда очиқ айтилади.

هَاتَلَصُّ رَثْكَ أَنْكَ لُقْثَو مَلَسُوهُ لَعَلَّ يَصْرَهُ لَوْلَا لَوْ سَرَّهَ لَوْلَا يَضْرُءُ شَيْءًا تَلِيَّسَ
مَلَسُ مْ هَاوَر. سَلَّاجَ وَهَوَّهَاتَلَصُّ نَمُّ رَيْثَكَ نَاكَ يَّحْتُ تَمَّيْ مَلَّ؛ يَّةَ أَوْرَ يَفَّو. أَسَلَّاجَ

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам кексайиб, (гавдалари) оғирлашиб қолганида аксар намозни ўтириб ўқир эдилар».

Бошқа бир ривоятда:

«Вафотларидан олдин кўпгина намозлари ўтирган ҳолларида бўлар эди», дейилган.

Муслим ривоят қилган.

Шарҳ: Албатта, бу жойда нафл намоз ҳақида сўз кетмоқда. Бу ҳам шариятимизнинг узрли кишиларга берган енгилликларидан биридир.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди